

ՅԱԿԵԼՈՒԾՈ

Ի

Թիի Ը, 6 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 1867

ԼՈՒ ՇԽԵՑԵՑ Է ՀԵՊԱՇԱԾՈՒՅԵԼ:

ՍՈՒՐԵ ՎՐԱՆՈՅ միաբանուկան ուխամին և նորա հոգեւոր Գլխոյ Վ. մենաօպատիւ Արքազան Պատրիարք Հօր ազօթքն ու աղաջանիքները, զօր անդադար կը հումիբէին առ բարեգութ մարդասէրն Վասուած, վերջապէս լսելի եղան Կորա առջեւն: Վնցեալ ամսոյ 29 ին կ'իմացրնէր. մեզ Վղեքանդրիոյ մեր թղթակիցը՝ թէ Պօլիսէն հեռադրալուր գալով տեղւոյն Վնդղեական հիւպատուարանը, կ'աւեւտէր Հապէշրատանի մէջ անդզիսցի բանտարկելոց ազատութիւնը՝ միջնորդութեամբ Երաւասաղէմէ գնացող Խահակ եպիսկոպոսի: Երկու օրէն յետոյ Շիտուէն վերագարձող բէթլէեմցի մի նոյն համբաւը Շիտուէի մէջ եւս տարածայնուիլ մեզ կ'իմացրնէր: Վյու աւետեաց ձայներն որչափ որ սիրելի էին մեզ և քաղցր մեր լսելեաց, այսու ամենայնիւ կամ պաշտօնական լոց և կամ ուղղակի Հապէշրատանին եկած նամակի մի կը սպասէինք հասարակութեան բերան համբաւը մի մուռ իսուր կ'ամարիմք:

Բաշպիսի առաջարկութիւն մի և խնդիր մի զօր Վնդղեալ նման հզօր տերութիւն մի ըրաւ Հայ աղգին և նորա հոգեւոր Գլխոյն, մէծ նշանակութեան բերանն եղած համբաւը:

Վյապիսի առաջարկութիւն մի և խնդիր մի զօր Վնդղեալ նման հզօր տերութիւն մի ըրաւ Հայ աղգին և նորա հոգեւոր Գլխոյն, մէծ նշանակութեան բերանն եղած համբաւը:

Միւն մի ունի ինքնին, և ինչպէս Անգղիոյ բարձրագոյն խորհրդարանաց արձակագրութեանցն և տարեգրութեց, նոյնպէս և մեր ազգային պատմութեան մէջ յիշատակութեան արժանի կը համարի : Հայ ազգը իւր հոգեւոր իշխանութեան միջոցաւ, բատ որում առնով և եթ ճանչուած է իրբեւ ազգի կամ իրբեւ քրիստոնեաց հասարակութիւն, այնպիսի ծառացութիւն մի կը կատապէ՛ որ թէպէտ և ըստ ինքեւան և ըստ մեզ փարբիկ, այլ ըստ նպաստակին մեծ և վեճմ, որովհետեւ մեծ փոթորիկ մի կը փարատէ քաղաքական հորիզոնին վերացէն, որ սկսած էր իւր սպառնալիքներն ցոյց տալ: Յէկոդորոս Վեհափառ Կայսեր գաւազանը եթէ ոչ կորսուեան անշուշտ ջախջախելու վրանգի մէջ կը համարուէր . Ենդղիոյ տէրութիւնը մեծ ծախուց դուռ մի պիտի բանայր, և երկու կողմէն շատ արիւնհեղութիւն պիտի ըլլար: Եսպիս կոպոս մի և վարդապէտ մի Հայրապետական օրհնութեան կոնդակ մի և ազգերանաց թուղթ մի իրբու Ահարոնի բուրգառն ձեռութենին տռած կը մոնեն մեռելց և կենդանեաց մէջ տեղ, առաջնոյն դիւրախորտակելի գաւազանը ի մօտալուտ կորուունէ ազատելու և երկրորդին՝ իւր սույններուն եւ թնդանօթներուն հարուածները խեցէ և գլութեան արժանաւոր անձանց վերաց փորձել չուալու . այլ պահել իւր նիւթական կարողութիւնը բարսցական վեհանձնութեամբ մի . և ասով Հայ եկեղեցականութիւնը փուռաւորել ընդհանուր աշխարհիտ տռացւ, և ազգայնոց ունանց ձախող և մոլար կարծիքներն փարատէլ զօր անիւրաւաբար կը կրեն երկու անշահամեր, անձնանուէր և անձնուրաց եկեղեցականաց դէմ, թէ ի պարծանս ընդհանուր Ազգին և թէ ի պատիւ առ որ

Աթոռոց և նորա ասրժանընոփր Վահակապին, այս օրինակ վտանգ մի յանձն առին, առպաւինելով որդոց Ուխտիա չերմեռանդ ազօմիցն և տառուածային ողորմութեան :

Ենդղիոյ վեհ ազգն և իւր մեծազօր տէրութիւնն այսպիսի զոհողութեան մի արժեքն լաւ իմանալով, արգէն ամիտ մի կայ որ փութացած է իւր արտաքին պաշտօնէին ձեռօք յայտնել առ Ամեն. Կայսի Արքազան Պատրիարք Հայրն միջոցաւ կ. Պօլոց իւր վեմափայլ Վեսպանին, որուն իմացընելով Արքազան Հօր կողմէն Ախոն ամսաթերթից ընդունիլու, որոյ մէջ էին առ Հապէշու կայսրն ուղղուած երկու կոնդակաց գաղղիերէն օրինակները, կը պատուիրէ իւրեան, որ անմիջապէս հազորդէ առ Արքին Ամեն. Արքազանութիւնն Ենդղիոյ Տէրութեան և բոլոր ազգին չնորհակալութիւնն և խորին զգացմունքը նորա ի գործ դրած միջոցներուն վերաց, և կը յարէ թէ այն մարդասիրական գործքով ոչ միայն վԵնդղիա, այլ ընդհանուր մարդկութիւնը պարտաւորած եղաւ: Այս խօսքերն մեծ արժեք մի ունին անշուշտ, և առաջին անդամնէ զօր Հայ ազգը կը լու փառաւոր և մեծազօր տէրութեան մի բերնէն ի չնորհս Ամե. Տէր Կայսի Արքազան Պատրիարքի Ա. Աթոռոց :

Ենցեալ օգտատոս ամսոյ Ախոնի հրատակուելուն յետոց ստացանք նաևնկ մի մեր Վահիրէի թղթակցէն, որ հետեւեալ կերպիւ կը պատմէ Ամեն. Արքազան Պատրիարք Հօր ի Վահիրէ մոնելու ի չորրորդ աւուր օգտատոսի :

Եղէքսանդրիոցէն մեկնելու լուրը Աշգիստոս լուելով, անմիջապէս հօն գտնուող ազգայինք կը փութան երկութուղիս մինչեւ ի կես ճանապարհը, A.R.A.R. @